

31991L0689

1991 12 31

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 377/20

TARYBOS DIREKTYVA**1991 m. gruodžio 12 d.****dėl pavojingų atliekų**

(91/689/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

kadangi, atsižvelgiant į ypatingą pavojingų atliekų pobūdį, tinkamas jų valdymas reikalauja papildomų griežtesnių normų;

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 130s straipsnį,

kadangi, siekiant pagerinti pavojingų atliekų valdymo veiksmingumą Bendrijoje, būtina taikyti tikslų ir vienodą pavojingų atliekų apibrėžimą, sudarytą remiantis patirtimi;

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

kadangi būtina užtikrinti kuo griežtesnę pavojingų atliekų šalinimo ir jų panaudojimo priežiūrą;

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi turi būti įmanoma skubiai suderinti šios direktyvos nuostatas su mokslo ir technikos pažanga; kadangi Komitetas, sudarytas pagal Direktyvą 75/442/EEB, turi būti įgaliotas derinti šios direktyvos nuostatas su tokia pažanga,

kadangi 1978 m. kovo 20 d. Tarybos direktyva 78/319/EEB dėl toksinių ir pavojingų atliekų ⁽⁴⁾ nustatė Bendrijos normas dėl pavojingų atliekų šalinimo; kadangi tam, kad būtų atsižvelgta į valstybių narių patirtį, sukauptą taikant šią direktyvą, reikia tose normose padaryti pakeitimus ir Direktyvą 78/319/EEB pakeisti šia direktyva;

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

*1 straipsnis*kadangi 1990 m. gegužės 7 d. Tarybos nutarimas dėl atliekų politikos ⁽⁵⁾ ir Europos Bendrijų aplinkosaugos veiksmų programos, dėl kurios Europos Bendrijų Taryba ir valstybių narių Vyriausybių atstovai 1987 m. spalio 19 d. Tarybos susitikimo metu priėmė nutarimą dėl Europos Bendrijų aplinkosaugos politikos ir veiksmų programos (1987—1992 m.) ⁽⁶⁾ pratęsimo ir įgyvendinimo, numato Bendrijos priemones pavojingų atliekų šalinimo ir valdymo sąlygoms pagerinti;

1. Ši direktyva, sudaryta remiantis Direktyvos 75/442/EEB 2 straipsnio 2 dalimi, yra skirta suderinti valstybių narių teisės normas, kontroliuojančias pavojingų atliekų valdymą.

2. Remiantis šia direktyva, pavojingoms atliekoms turi būti taikoma Direktyva 75/442/EEB.

kadangi bendros atliekų valdymo normos, nustatytos pagal 1975 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą 75/442/EEB ⁽⁷⁾ dėl atliekų su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/156/EEB ⁽⁸⁾, yra taikomos ir pavojingų atliekų valdymui;

3. „Atliekų“ ir kitų šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžimai yra tokie kaip Direktyvoje 75/442/EEB.

4. Šioje direktyvoje „pavojingos atliekos“ reiškia:

— atliekas, įtrauktas į sąrašą, sudarytą Direktyvos 75/442/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka, remiantis šios direktyvos I ir II priedais, ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki šios direktyvos įsigaliojimo. Tokios atliekos turi turėti vieną ar daugiau III priede nurodytų savybių. Sudarant sąrašą turi būti atsižvelgiama į atliekų sudėtį ir kilmę, o kur reikia, ir į ribinę koncentraciją. Šis sąrašas turi būti reguliariai peržiūrimas, jei reikia, ta pačia tvarka,

(1) OL C 295, 1988 11 19, p. 8 ir OL C 42, 1990 2 22, p. 19.

(2) OL C 158, 1989 6 26, p. 238.

(3) OL C 56, 1989 3 6, p. 2.

(4) OL L 84, 1978 3 31, p. 43.

(5) OL C 122, 1990 5 18, p. 2.

(6) OL C 328, 1987 12 7, p. 1.

(7) OL L 194, 1975 7 25, p. 39.

(8) OL L 78, 1991 3 26, p. 32.

— visas kitas atliekas, kurias valstybė narė laiko turint III priede išvardytų savybių. Apie tokias atliekas pranešama Komisijai, ir jos turi būti peržiūrimos Direktyvos 75/442/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka, kad būtų galima atitinkamai pataisyti sąrašą.

5. Šios direktyvos nuostatos netaikomos komunalinėms atliekoms. Atsižvelgdama į ypatingą komunalinių atliekų pobūdį, Taryba Komisijos siūlymu ne vėliau kaip iki 1992 m. pabaigos nustato joms specifines taisykles.

2 straipsnis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad visose pavojingų atliekų išvertimo (išpylimo) vietose tokios atliekos būtų registruojamos ir identifikuojamos.

2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad įmonės, kurios šalina, renka, panaudoja ar gabena pavojingas atliekas, nemišytų skirtingų šių atliekų kategorijų arba pavojingų atliekų su nepavojingomis.

3. Nesilaikyti 2 dalies nuostatų ir pavojingas atliekas maišyti su kitomis pavojingomis atliekomis ar su kitomis atliekomis arba medžiagomis gali būti leidžiama tik tais atvejais, kai laikomasi Direktyvos 75/442/EEB 4 straipsnyje numatytų sąlygų ir ypač siekiant padidinti šalinimo ar panaudojimo saugumą. Norint atlikti tokią procedūrą, reikia gauti leidimą, kaip numatyta Direktyvos 75/442/EEB 9, 10 ir 11 straipsniuose.

4. Tais atvejais, kai atliekos jau sumaišytos su kitomis atliekomis ar medžiagomis, jos turi būti atskiriamos, kur techniškai ir ekonomiškai įmanoma ir reikalinga, laikantis Direktyvos 75/442/EEB 4 straipsnio.

3 straipsnis

1. Direktyvos 75/442/EEB 11 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta nukrypti leidžianti nuostata, leidžianti savo atliekas šalinančioms gamybos vietoje įmonėms nesilaikyti reikalavimo turėti leidimą, netaikoma pavojingoms atliekoms, apibrėžtoms šioje direktyvoje.

2. Pagal Direktyvos 75/442/EEB 11 straipsnio 1 dalies b punktą valstybė narė gali atsisakyti taikyti šios direktyvos 10 straipsnį įmonėms, panaudojančioms atliekas, apibrėžtas šioje direktyvoje:

— jei valstybė narė priima bendrąsias taisykles, išvardijančias atliekų rūšį ir kieki ir nustatančias specifines sąlygas (atliekose esančias pavojingų medžiagų ribines vertes, išskiriamų medžiagų ribines vertes, veiklos pobūdį) ir kitus būtinus reikalavimus, taikomus skirtingoms panaudojimo formoms, ir

— jei atliekų rūšys ir kiekiai bei panaudojimo būdai atitinka Direktyvos 75/442/EEB 4 straipsnio reikalavimus.

3. Įmonės, minimos 2 dalyje, turi būti registruojamos atitinkamose atsakingose institucijose.

4. Jei valstybė narė ketina pasinaudoti 2 dalies nuostatomis, toje dalyje minimos taisyklės turi būti Komisijai pateiktos ne vėliau kaip prieš tris mėnesius iki jų įsigaliojimo. Komisija konsultuojasi su valstybėmis narėmis. Remdamasi šiomis konsultacijomis Komisija pasiūlo, kad taisyklės būtų galutinai priimtos Direktyvos 75/442/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka.

4 straipsnis

1. Direktyvos 75/442/EEB 13 straipsnis galioja pavojingų ir atliekų gamintojams.

2. Direktyvos 75/442/EEB 14 straipsnis taip pat galioja pavojingų atliekų gamintojams ir visoms įmonėms, gabenančioms pavojingas atliekas.

3. Direktyvos 75/442/EEB 14 straipsnyje minimi įrašai turi būti saugomi mažiausiai trejus metus, o įmonės, gabenančios pavojingas atliekas, įrašus turi saugoti mažiausiai 12 mėnesių. Atsakingoms institucijoms arba ankstesniam turėtojui reikalaujant, turi būti pateikti dokumentai, įrodantys, kad šios atliekos buvo tvarkomos.

5 straipsnis

1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad surenkamos, gabenamos ir laikinai saugomos atliekos būtų tinkamai supakuotos ir paženklintos pagal galiojančius tarptautinius ir Bendrijos standartus.

2. Tikrinant pavojingų atliekų surinkimą ir pervežimą pagal Direktyvos 75/442/EEB 13 straipsnį, turi būti kreipiamas ypatingas dėmesys į tokių atliekų kilmę ir paskirtį.

3. Tais atvejais, kai pavojingos atliekos yra perduodamos, prie jų pridama identifikacijos forma su informacija, nurodyta 1984 m. gruodžio 6 d. Tarybos direktyvos 84/631/ dėl pavojingų atliekų gabenimo per sieną Europos bendrijos ribose priežiūros ir

kontrolės su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Direktyva 86/279/EEB ⁽¹⁾ I priedo A dalyje.

6 straipsnis

1. Kaip numatyta Direktyvos 75/442/EEB 7 straipsnyje, atsakingos institucijos sudaro atskirus arba kartu su bendrais atliekų valdymo planais pavojingų atliekų valdymo planus ir juos paskelbia.

2. Komisija palygina šiuos planus, ypač šalinimo ir panaudojimo būdus. Ši informacija pateikiama jos paprašiusiems valstybių narių atsakingoms institucijoms.

7 straipsnis

Avarijos atveju ar kilus rimtam pavojui, valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, prireikus net gali laikinai nesilaikyti šios direktyvos nuostatų, kad užtikrintų, jog pavojingos atliekos yra tvarkomos nesukeliant grėsmės žmonėms ir aplinkai. Apie visus tokius nuostatų nesilaikymo atvejus valstybės narės informuoja Komisiją.

8 straipsnis

1. Pagal ataskaitą, numatytą Direktyvos 75/442/EEB 16 straipsnio 1 dalyje, ir remdamasi anketa, sudaryta vadovaujantis minimu straipsniu, valstybės narės pateikia Komisijai ataskaitą apie šios direktyvos vykdymą.

2. Be bendros ataskaitos, nurodytos Direktyvos 75/442/EEB 16 straipsnio 2 dalyje, Komisija apie šios direktyvos vykdymą kas trejus metus papildomai atsiskaito Europos Parlamentui ir Tarybai.

3. Apie visas įmones, kurios pavojingas atliekas šalina ir (arba) panaudoja daugiausia veikdamos trečiųjų šalių vardu ir kurios gali priklausyti Direktyvos 75/442/EEB 5 straipsnyje minimai integruotai sistemai, valstybės narės iki 1994 m. gruodžio 12 d. pateikia Komisijai tokią informaciją:

- pavadinimas, adresas,
- atliekų tvarkymo būdai,
- atliekų, kurios gali būti tvarkomos, rūšys ir kiekiai.

Kartą per metus valstybės narės informuoja Komisiją apie visas šios informacijos pataisas.

Komisija šią informaciją pateikia valstybių narių atsakingų institucijų prašymu.

Pateikiant informaciją Komisijai, turi būti laikomasi Direktyvos 75/442/EEB 18 straipsnyje nustatytos formos.

9 straipsnis

Pakeitimai, derinant šios direktyvos priedus su mokslo ir technikos pažanga ir peržiūrint 1 straipsnio 4 dalyje pateiktą atliekų sąrašą, daromi Direktyvos 75/442/EEB 18 straipsnyje numatyta tvarka.

10 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 1993 m. gruodžio 12 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybės narės, patvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinių teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

11 straipsnis

Direktyva 78/319/EEB nuo 1993 m. gruodžio 12 d. yra atšaukiama.

12 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1991 m. gruodžio 12 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. G. M. ALDERS

⁽¹⁾ OL L 181, 1986 7 4, p. 13.

*I PRIEDAS***PAVOJINGŲ ATLIEKŲ KATEGORIJOS IR RŪŠYS, IŠVARDYTOS PAGAL POBŪDĮ IR VEIKLĄ, KURIOS
MĖTU JOS SUSIDARO (*) (ATLIEKOS GALI BŪTI SKYSTOS, DUMBLO ARBA KIETOS FORMOS)**

(*) Kai kurios atliekos II priede kartojamos sąmoningai.

I. A PRIEDAS.

Atliekos, kurios turi III priede išvardytų savybių ir kurias sudaro:

- 1) anatomicinės medžiagos; lignoninių ir kitokios klinikų atliekos;
- 2) farmaciniai preparatai, vaistai ir veterinariniai junginiai;
- 3) medžio konservantai;
- 4) biocidai ir fitofarmacijos medžiagos;
- 5) medžiagų, naudojamų kaip tirpikliai, liekanos;
- 6) halogenintos organinės medžiagos, nenaudojamos kaip tirpikliai, išskyrus inertines polimerintas medžiagas;
- 7) grūdininimo druskos, į kurių sudėtį įeina cianidai;
- 8) alyvos ir alyvų turinčios medžiagos (pvz., tepimo-aušinimo skysčiai);
- 9) alyvos ir vandens, angliavandenių ir vandens mišiniai, emulsijos;
- 10) medžiagos, į kurių sudėtį įeina PCB ir (arba) PCT (pvz., dielektrikai ir t. t.);
- 11) dervų medžiagos, gaunamos perdirbant, distiliuojant ir tvarkant pirolizės būdu (pvz., distiliavimo nuosėdos ir t. t.);
- 12) rašalai, dažymo medžiagos, pigmentai, dažai, lakai, politūros;
- 13) guma, lateksas, plastifikatoriai, klijai, lipnios medžiagos;
- 14) cheminės medžiagos, gaunamos mokslo tyrimų ar mokymo metu, kurios nėra identifikuotos ir (arba) yra naujos ir kurių poveikis žmogui ir (arba) aplinkai nėra žinomas (pvz., laboratorinės liekanos ir t. t.);
- 15) pirotechninės ir kitos sprogstamosios medžiagos;
- 16) fotochemikalai ir ryškinimo medžiagos;
- 17) bet kurios medžiagos, užterštos polichlorintam dibenzofuranui giminingomis medžiagomis;
- 18) bet kurios medžiagos, užterštos polichlorintam dibenzo-p-dioksiniui giminingomis medžiagomis.

I. B PRIEDAS.

Atliekos, turinčios II priede išvardytų sudedamųjų dalių ir III priede nurodytų savybių ir kurias sudaro:

- 19) gyvuliniai ar augaliniai muilai, riebalai, vašakai;
- 20) nehaliogenintos organinės medžiagos, nenaudojamos kaip tirpikliai;
- 21) neorganinės medžiagos, kurių sudėtyje nėra metalų ar metalų junginių;
- 22) pelenai ir (arba) nuodėguliai;
- 23) dirvožemis, smėlis, molis, įskaitant žemsemės iškastą dumblą;
- 24) grūdimo druskos, neturinčios cianidų;
- 25) metalo dulkės, milteliai;
- 26) naudotos katalizatorių medžiagos;
- 27) skysčiai ar dumblas, į kurių sudėtį įeina metalai ar metalų junginiai;
- 28) taršos kontrolės liekanos (pvz., filtrų dulkės ir t. t.), išskyrus 29, 30 ir 33;
- 29) skruberių dumblas;
- 30) vandens valymo įrenginių nuosėdos;
- 31) anglies šalinimo iš medžiagos nuosėdos;
- 32) jonitinio filtro nuosėdos;
- 33) kanalizacijos šlamai, nevalyti ir netinkami naudoti žemės ūkyje;
- 34) cisternų ir (arba) įrenginių valymo liekanos;
- 35) užteršti įrenginiai;
- 36) užteršti konteineriai (pvz., pakuotė, dujų cilindrai ir t. t.), kuriuose buvo viena ar daugiau II priedo sąraše nurodytų medžiagų;
- 37) baterijos ir kiti galvaniniai elementai;
- 38) aliejai;
- 39) medžiagos, susidarancios iš atrankos būdu surinktų buitinių atliekų ir turinčios III priede nurodytų savybių;
- 40) kitos atliekos, turinčios II priede išvardytų medžiagų ir III priede nurodytų savybių.

II PRIEDAS

ATLIEKŲ, ĮRAŠYTŲ Į I. B SĄRAŠĄ, SUDEDAMOSIOS DALYS, NUO KURIŲ ATLIEKOS TAMPA PAVOJINGOS, KAI TURI III PRIEDE NURODYTŲ SAVYBIŲ (*)

Atliekos, į kurių sudėtį įeina:

- C10 C1 berilis, berilio junginiai;
- C2 vanadžio junginiai;
- C3 chromo (VI) junginiai;
- C4 kobalto junginiai;
- C5 nikelio junginiai;
- C6 vario junginiai;
- C7 cinko junginiai;
- C8 arsenas, arseno junginiai;
- C9 selenas, seleno junginiai;
- C10 sidabro junginiai;
- C11 kadmio, kadmio junginiai;
- C12 alavo junginiai;
- C13 stibis, stibio junginiai;
- C14 teluras, teluro junginiai;
- C15 bario junginiai, išskyrus bario sulfatą;
- C16 gyvsidabris, gyvsidabrio junginiai;
- C17 talis, talio junginiai;
- C18 švinas, švino junginiai;
- C19 neorganiniai sulfidai;
- C20 neorganiniai fluoro junginiai, išskyrus kalcio fluoridą;
- C21 neorganiniai cianidai;
- C22 šie šarminiai arba šarminiai žemės metalai: nesuderintos formos litis, natris, kalis, kalcis, magnis;
- C23 rūgšties tirpalai arba kieto būvio rūgštys;
- C24 baziniai tirpalai arba kietosios bazės;
- C25 asbestas (dulkės ir pluoštas);
- C26 fosforas: fosforo junginiai, išskyrus mineralinius fosfatus;
- C27 metalo karbonilai;
- C28 peroksidai;
- C29 chloratai;
- C30 perchloratai;
- C31 azidai;
- C32 PCB ir (arba) PCT;
- C33 farmaciniai ar veterinariniai junginiai;
- C34 biocidai ir fitofarmacinės medžiagos (pvz., pesticidai ir t. t.);
- C35 infekuotos medžiagos;
- C36 kreozotai;
- C37 izocianatai, tiocianatai;
- C38 organiniai cianidai (pvz., nitrilai ir t. t.);
- C39 fenoliai ir fenolių junginiai;
- C40 halogeninti tirpalai;
- C41 organiniai tirpalai, išskyrus halogenintus tirpalus;
- C42 organohalogeninti junginiai, išskyrus inertines polimerintas medžiagas ir kitas medžiagas, minimas šiame priede;
- C43 aromatiniai junginiai, policikliniai ir heterocikliniai organiniai junginiai;
- C44 alifatiniai aminai;
- C45 aromatiniai aminai;
- C46 eteriai;
- C47 sprogstamojo pobūdžio medžiagos, išskyrus išvardytas šiame priede;
- C48 sieros organiniai junginiai;
- C49 bet kurios polichlorintam dibenzofuranui giminingos medžiagos;
- C50 bet kurios polichlorintam dibenzo-p- dioksinui giminingos medžiagos;
- C51 angliavandeniliai ir jų deguonis; azotas ir (arba) sieros junginiai, kurie šiame priede kitaip nepaminėti.

(*) Kai kurios pavojingos atliekos, minimos I priede, čia kartojamos sąmoningai.

III PRIEDAS

SAVYBĖS, PAGAL KURIAS ATLIEKOS LAIKOMOS PAVOJINGOMIS

- H1 „sprogstamosios“: medžiagos ir preparatai, kurie nuo liepsnos gali sprogti arba kurie yra jautresni smūgiui ar trinčiai nei dinitrobenzenas.
- H2 „oksiduojamosios“: medžiagos ir preparatai, kurie nuo sąlyčio su kitomis medžiagomis, ypač degiomis, sukelia stiprią egzoterminę reakciją.
- H3-A „itin degios“:
- skystos medžiagos ir preparatai, kurių pliūpsnio temperatūra žemesnė negu 21 °C (įskaitant itin degius skysčius), arba
  - medžiagos ir preparatai, kurie nuo sąlyčio su oru aplinkos temperatūros ir slėgio sąlygomis gali įkaisti ir galiausiai savaime užsidegti, arba
  - kietos medžiagos ir preparatai, kurie nuo trumpo sąlyčio su ugnies šaltiniu gali lengvai užsidegti ir kurie, pašalinus ugnies šaltinį, dega toliau arba sudega, arba
  - dujinės medžiagos ir preparatai, kurie gali užsidegti ore esant normaliam slėgiui, arba
  - medžiagos ir preparatai, kurie nuo sąlyčio su vandeniu ar drėgnu oru skleidžia pavojingai dideliais kiekiais labai degias dujas.
- H3-B „degios“: skystos medžiagos ir preparatai, kurių pliūpsnio temperatūra lygi arba aukštesnė negu 21 °C ir lygi arba žemesnė negu 55 °C.
- H4 „dirginančios“: medžiagos ir preparatai, neturintys ėsdinančių savybių, kurie nuo staigaus, ilgesnio ar pakartotinio sąlyčio su oda ar gleivine gali sukelti uždegimą.
- H5 „kenksmingos“: medžiagos ir preparatai, kurie įkvėpti, praryti ar įsigėrę į odą gali iš dalies pakenkti sveikatai.
- H6 „toksiškos“: medžiagos ir preparatai (įskaitant labai toksiškus), kurie įkvėpti, praryti ar įsigėrę į odą gali sukelti sunkią ūmią arba chronišką ligą, net mirtį.
- H7 „kancerogeninės“: medžiagos ir preparatai, kurie įkvėpti, praryti ar įsigėrę į odą gali sukelti vėžį arba padidinti susirgimo vėžiu tikimybę.
- H8 „ėsdinančios“: medžiagos ir preparatai, prie kurių prisilietus gali būti sunaikinti gyvieji audiniai.
- H9 „infekcinės“: medžiagos, turinčios gyvybingų mikroorganizmų arba jų toksinų, kurie, kaip žinoma arba pagrįstai tikima, sukelia žmonių ir kitų gyvųjų organizmų ligas.
- H10 „teratogeninės“: medžiagos ir preparatai, kurie įkvėpti, praryti ar įsigėrę į odą gali sukelti įgimus nepaveldimus išsigimimus arba padidinti jų skaičių.
- H11 „mutageninės“: medžiagos ir preparatai, kurie įkvėpti, praryti ar įsigėrę į odą gali sukelti paveldimus genetinius išsigimimus arba padidinti jų tikimybę.
- H12 medžiagos ir preparatai, kurie nuo sąlyčio su vandeniu, oru ar rūgštimi išskiria toksiškas arba labai toksiškas dujas.
- H13 medžiagos ir preparatai, kuriuos šalinant gali susidaryti kita medžiaga (pvz., infiltratas), turinti kurią nors aukščiau minėtų savybių.
- H14 „aplinkai pavojingos“: medžiagos ir preparatai, kurie sukelia arba gali sukelti staigų ar uždelstą pavojų vienam ar daugiau aplinkos komponentų.

Pastabos

1. Atliekų pavojingi požymiai „toksiškos“ (ir „labai toksiškos“), „kenksmingos“, „ėsdinančios“ ir „dirginančios“ nustatomi remiantis 1967 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 67/548/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklavinimą etiketėmis, suderinimo ⁽¹⁾ su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 79/831/EEB ⁽²⁾, VI priedo I. A ir II. B dalyse išvardytais kriterijais.

⁽¹⁾ OL L 196, 1967 8 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 259, 1979 10 15, p. 10.

2. Priskiriant požymius „kancerogeninės“, „teratogeninės“ ir „mutageninės“ bei atsižvelgiant į naujausius atradimus, taikomi papildomi kriterijai, nurodyti Direktyvos 67/548/EEB, pakeistos Komisijos direktyva 83/467/EEB ⁽¹⁾, VI priedo II. D dalyje esančiame pavojingų medžiagų ir preparatų klasifikavimo ir ženklinimo žinyne.

Analizės metodai

Analizės metodų paskirtis — suteikti konkrečią prasmę III priede pateiktiems apibrėžimams.

Taikytini metodai yra aprašyti Direktyvos 67/548/EEB, pakeistos Komisijos direktyva 84/449/EEB ⁽²⁾, V priede arba vėlesnėse Komisijos direktyvose, derinančiose Direktyvą 67/548/EEB su technikos pažanga. Šie metodai remiasi atsakingų tarptautinių institucijų, ypač Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos, darbais ir rekomendacijomis.

⁽¹⁾ OL L 257, 1983 9 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 251, 1984 9 19, p. 1.